

Arrest

nr. 95 496 van 21 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine. U bent afkomstig uit Afshar. U was tijdens de verkiezingen van 6 mei 2012 waarnemer voor de partij Bargavatch. Uw vriendin had u gevraagd waarnemer te zijn en u had hier voor toegestemd omdat u eveneens werk werd beloofd. Op de dag van de verkiezingen merkt u in het kiesbureau waar u waarnemer was een jongeman, V. (...), op die veel documenten in zijn handen had. Hij was lid van de partij Hanrapetakan. Hij wilde deze documenten deponeren in de kiesbox. Zo wilde hij het stemmentotaal van de kandidaat van de partij verhogen. U trachtte deze fraude tegen te houden en de jonge man duwde u weg, hij beledigde u en liet u verstaan dat het mannezaken waren en u zich hiermee niet moest moeien. Na dit incident werd u naar huis gebracht. Een week na de verkiezingen kwam deze V. (...) naar uw woning en bedreigde u en

uw grootouders. Na dit bezoek kwamen andere mensen van de Hanrapetakanpartij bij u thuis dagelijks bedreigingen uitten. U werd daarbij ook geduwd en geïntimideerd. Jullie kregen ook dagelijks dreigtelefoontjes. Uw oma werd hierdoor ziek. Uw zus D. Hay. (...) (OV 7.562.072) werd door hen bijna van de weg gereden. U had nochtans nergens de fraude op de kiesdag aangeklaagd. Ook de bedreigingen die u na de verkiezingen kreeg ging u, noch andere familieleden, nergens aanklagen. U vertelde deze gebeurtenissen wel tegen uw vader en hij regelde via een vriend van hem dat u, samen met uw zussen Armenië konden verlaten. Jullie verlieten Afshar op 16 augustus 2012. Jullie vertrokken in Jerevan met een toeristische bus die naar België reed. Op 21 augustus 2012 kwamen jullie in België toen waar jullie op 24 augustus 2012 asiel aanvroegen bij de Belgische autoriteiten. Ook na jullie vlucht kwamen uw vervolgers regelmatig langskomen. Ter staving van jullie asielrelaas legden u en uw zus jullie geboorteakte voor.

B. Motivering

Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal moet vastgesteld worden dat u uw asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Vooreerst moet vastgesteld worden dat het niet aannemelijk is dat u over de persoon die de aanleiding was voor uw problemen enkel kan vertellen dat hij V. (...) heet, machtig is, zijn vader een vriend is van de president, en lid is van Hanrapetakan. Aangezien u bovendien verder geïnformeerd heeft, kan verwacht worden dat u zijn familienaam en functie binnen de partij kan geven (CGVS H. (...), p. 11,12).

Verder is het niet geloofwaardig dat u als waarnemer voor een oppositiepartij en als getuige van fraude tijdens de verkiezingen, geen officiële stappen heeft gezet in verband met deze fraude en problemen naderhand. Zo kan verwacht worden dat u de fraude zou melden bij de bevoegde instanties en ook aan de partij voor wie u waarnemer was, dat is uiteindelijk toch één van uw taken als waarnemer. U verklaart dat u het enkel tegen de aanwezigen op het kiesbureau hebt verteld, en tegen uw vriendin, die hiermee verder niets heeft gedaan (CGVS H. (...), p.11). U weet ook niet of men er uiteindelijk in geslaagd is valse stembiljetten te deponeren en effectief fraude te plegen (CGVS H. (...), p.13), wat eveneens onbegrijpelijk is.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd nadat er tegenstrijdigheden zijn vastgesteld tussen uw verklaringen en deze van uw zus Hay. (...) betreffende aan wie de problemen ontstaan na de verkiezingen werden gemeld. U beweerde dat u de door u opgemerkte fraude tijdens de verkiezingen van 6 mei 2012 nergens ging melden. U had het incident op de verkiezingsdag wel besproken met uw vriendin maar u gaf aan dat zij deze fraude niet bij de Bargavatch partij had aangegeven. Ook de bedreigingen en het lastiggevallen worden door leden van de Hanrapetakanpartij na het incident op de verkiezingsdag had u, of iemand van uw familie, nergens gemeld. U gaf aan dat er geen nood was om naar de politie te gaan (CGVS H. (...) p.11, 14, 15). Uw zus Hay. (...) verklaarde echter tijdens haar gehoor dat u de problemen die volgden na het verkiezingsincident, de bedreigingen wel had verteld tegen partijleden en hen om hulp had gevraagd. Zij vermeldde tevens dat jullie opa naar de politie was gestapt om de fraude en de bedreigingen aan te klagen (CGVS Hay.(...), p. 9, 10). Geconfronteerd met uw verklaringen antwoorde uw zus dat ze u tegen uw oma had horen zeggen dat u wel naar uw partij was gestapt en ze maakte de bedenking dat u misschien tegen uw oma had gelogen om haar niet te verontrusten. Verder legde ze uit dat uw opa, buiten uw weten, naar de politie was gestapt (CGVS Hay. (...), p. 11). Deze uitleg overtuigt niet en geeft de indruk dat het enkel bedoeld is de tegenstrijdigheden post factum te verklaren. Het is redelijk te verwachten dat de persoon, met name u, die in het middelpunt van de problemen stond, op de hoogte is van waar en wie de problemen is gaan aanklagen, en omgekeerd dat de personen die klacht indienen u hiervan (desnoods later) op de hoogte brengen.

Na gehoor en na een grondige studie van jullie verklaringen is ook vastgesteld dat jullie verklaringen incoherent zijn betreffende het aantal bezoeken op jullie thuisadres dat door leden van de Hanrapetakan partij. U verklaarde dat een week na de verkiezingen de persoon die fraude had gepleegd bij jullie thuis was langs gekomen. Na dit bezoek kwamen verschillende mensen bij jullie langs, bijna dagelijks. U gaf tevens aan dat na jullie vertrek uit Armenië uw grootouders in de periode van 16 augustus tot 29 augustus 2012 dagelijks werden bezocht door leden van de Hanrapetakan partij (CGVS H. (...) p. 3, 13, 14). Echter uw zus beweerde dat na de verkiezingen leden van de partij Hanrapetakan 3 maal zijn langs geweest en na dat jullie Armenië hadden verlaten men één keer was gepasseerd (CGVS Hay. (...) p. 9). Gezien dat deze tegenstrijdigheden betrekking hebben op essentiële elementen uit jullie asielrelaas wordt de geloofwaardigheid van jullie relaas ondermijnd.

U gaf verder aan dat u naast deze problemen tijdens en na de verkiezingen, ook problemen inzake het vinden van werk hebben meegespeeld bij uw vlucht. U verklaarde dat u geen werk kon vinden omwille van uw familienaam. U legde uit dat u overal werd geweigerd omdat iedereen uw vader kende en wist dat hij in 2005 problemen kreeg omdat hij lid was van de communistische partij (CGVS H. (...) p.15). Hier dient echter opgemerkt dat u bij het begin van het gehoor verklaart dat u officieus

als bloemenverkoopster werkte en waar u geen problemen kende (CGVS H. (...),p.5). U verklaarde tevens dat uw vriend u hielp om werk te krijgen (CGVS H. (...),p.15). Deze elementen maken dat dit probleem niet zwaarwichtig is en niet kan beschouwd worden als vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Volledigheidshalve dient te worden aangehaald dat ook de reisroute, zoals die door u werd verklaard niet aannemelijk is. Uit uw relaas blijkt dat u in Jerevan een toeristische bus nam en dat u met deze bus tot in België reisde. U gaf aan dat u mogelijks via Polen de Europese Unie was binnengekomen. U verklaarde dat u op de reis naar België geen reisdocumenten in uw bezit had. De persoon die jullie begeleidde hield de reisdocumenten bij zich. U stelde wel dat de begeleider u paspoorten had getoond, vermoedelijk jullie eigen paspoorten en u vermoedde dat hij op voorhand documenten in orde had gebracht. U weet niet of in de paspoorten een visum stond. U gaf aan dat op de reis naar België er enkele controles hadden plaatsgevonden. U had aan de begeleider vragen gesteld over de reisdocumenten, wat te doen bij mogelijke controles, maar u had geen antwoord gekregen. U diende zich rustig te houden. Bij jullie aankomst hadden jullie achter jullie persoonlijke paspoorten gevraagd, maar u kreeg te horen dat er met uw vader een afspraak was gemaakt en dat jullie gewoon diende weg te gaan (CGVS H. (...) p. 6, 7, 8). Uw uitleg overtuigt echter niet. Het is weinig waarschijnlijk dat de chauffeur of de begeleider het risico zou nemen om de Europese Unie binnen te komen zonder u informatie te geven over de aanwezige reisdocumenten en het nodig visum. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt bovendien dat op 25 juli 2012 een visum op uw naam en op de naam van uw zus werd uitgereikt door de republiek Tsjechië. Deze schengenvisa waren geldig in de periode 11 tot 17 augustus 2012. Gezien het risico op zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles, en gezien het feit dat visa-aanvragen normaliter persoonlijk dienen aangevraagd te worden, is het weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van dit uitgereikt visum. Bovendien moet vastgesteld worden dat uw verklaringen betreffende de reisroute tegenstrijdig is met de verklaringen hierover afgelegd door uw zus Hay. (...). Zij beweerde dat jullie toen jullie reeds in de Europese Unie waren, overstapten in een auto en dat jullie nog een etmaal verder met deze auto naar België zijn gereisd. Uw zus beweerde dat de chauffeur van de auto vertelde dat de paspoort in de bus waren gebleven en jullie hadden bij aankomst niet achter deze paspoorten gevraagd (CGVS Hay. (...) p. 4). Uw zus werd gewezen op uw verklaringen en zij bevestigde nogmaals dat jullie wel waren overgestapt dat dat u het waarschijnlijk niet meer herinnerde (CGVS Hay. (...) p 10). Tevens werd uw zus geconfronteerd met haar eigen verklaringen bij de dienst Vreemdelingenzaken waar zij eveneens aangaf enkel met de bus te hebben gereisd. Hierop antwoordde zij dat ze bij de dienst Vreemdelingenzaken ook wou vertellen over de auto maar dat toen een meisje haar had tegengehouden en gezegd had dat het vermelden van de bus voldoende was (CGVS Hay. (...) p; 10). Deze uitleg overtuigt niet, gezien de reisroute bij de dienst Vreemdelingenzaken uitvoerig wordt bevraagd is, is het niet aannemelijk dat een medewerkster van de dienst Vreemdelingenzaken u niet uw reisroute volledig zou hebben laten beschrijven. Deze onwetendheden en tegenstrijdigheden ondersteunen het vermoeden dat u informatie achterhoudt over uw werkelijke reisroute, uw reisdoel en de daarbij gebruikte reisdocumenten.

Tot slot moet er op gewezen worden dat u geen enkel begin van bewijs heeft met betrekking tot uw job als waarnemer tijdens de verkiezingen (CGVS H. (...), p.6). Het document dat u en uw zus voorleggen, met name een kopie van jullie geboorteakte, wijzigt voorgaande appreciatie niet. Ze tonen enkel persoonsgegevens aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan en in een derde middel steunt zij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

De Raad oordeelt dat door samenhang van voormelde middelen deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven

van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het derde middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij opwerpt dat de Armeense politie niet in de mogelijkheid is om haar te beschermen, oordeelt de Raad dat vermits de voorgehouden asielaanvragen waarvoor verzoekende partij meent zich op de bescherming van haar autoriteiten te moeten kunnen beroepen als volstrekt ongeloofwaardig worden beschouwd, een desbetreffende nood aan nationale bescherming niet aan de orde is.

2.2.4.1. Betreffende het niet kennen van de naam van V. betoogt verzoekende partij dat ondanks haar veelvuldig informeren naar zijn naam niemand haar deze naam wou mededelen teneinde haar in bescherming te nemen, een houding die wijst op de macht van deze persoon in haar dorp Afshar.

2.2.4.2. De Raad oordeelt het evenwel volstrekt onaannemelijk dat daar waar duidelijk tal van personen de familienaam van V. kennen, die daarenboven een machtig man is in haar dorp en connecties heeft met de president, en daar waar verzoekende partij zelf – zoals aangegeven in haar verzoekschrift – “*politiek actief is bij haar partij*” in Afshar, verzoekende partij volstrekt in het ongewisse zou zijn over diens familienaam. Bovendien kan door de Raad niet worden ingezien waaruit de veiligheidsoverweging zou bestaan opdat derden haar deze naam niet zouden mededelen nu sinds een week na de verkiezingen op 6 mei 2012 tot medio augustus 2012 dagelijks handlangers van V. haar thuis kwamen bedreigen en zij eveneens dagelijks dreig telefoons kreeg. In deze context is het dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekende partij de familienaam van V., noch diens positie binnen zijn partij zou kennen.

2.2.5. Waar verzoekende partij betoogt niet te weten of er effectief fraude heeft plaatsgevonden in haar kiesbureau daar zij na het voorval met V. meteen naar huis werd gebracht, kan deze verschoningsgrond door de Raad niet worden aanvaard. Immers geeft verzoekende partij in haar verzoekschrift zelf aan dat ook andere partijleden tijdens het incident met V. aanwezig waren waardoor zij er kon vanuit gaan dat de partij op de hoogte was van deze feiten. In redelijkheid kan van verzoekende partij, die namens haar partij als waarnemer optrad teneinde toe te zien op het correcte verloop van de verkiezingen, worden verwacht dat zij, zeker gezien de beweerde zware vervolging die haar optreden met zich meebracht, wenst op de hoogte te zijn van het gegeven of haar actie het verwachte resultaat heeft opgeleverd en de fraude werd verijdeld. Dat verzoekende partij onmiddellijk na het incident werd weggevoerd uit het

kiesbureau is dan ook geen verklaring voor haar desbetreffende onwetendheid nu zij deze informatie op eenvoudige wijze naderhand bij haar aanwezige partijgenoten had kunnen achterhalen.

2.2.6.1. Voor wat de tegenspraak tussen verzoekende partij en haar zus betreft aangaande het aantal bedreigende bezoeken, meer in het bijzonder dat haar zus het houdt op drie tijdens hun nog aanwezig zijn in Armenië en één na hun vertrek en verzoekende partij het heeft over dagelijkse bezoeken zelfs in de periode tussen 16 en 29 augustus 2012 toen ze reeds het land hadden verlaten, argumenteert verzoekende partij dat haar zus inderdaad een verschillende frequentie van de bezoeken weergeeft doordat zij niet bij alle bedreigingen aanwezig was.

2.2.6.2. De Raad beoordeeld voormeld argument als volstrekt ongerijmd nu verzoekende partij en haar zus samen op 16 augustus 2012 Armenië hebben verlaten en verzoekende partij het met betrekking tot de twee weken volgend op hun vertrek nog steeds heeft over dagelijkse bezoeken, daar waar haar zus zich voor de periode na het verlaten van Armenië beperkt tot slechts één bezoek. Het niet aanwezig zijn van de zus kan dan ook onmogelijk als ernstige verschoning worden aanvaard. Bovendien kan voor wat betreft de zwaarwichtigheid van de bedreigingen voorafgaand aan het vertrek van beide zussen, die op dezelfde grond hun land van herkomst ontvluchtten, worden verwacht dat zij de ernst van de zaak met elkaar hebben besproken zodat flagrant uiteenlopende versies tussen drie bezoeken en dagelijkse bedreigende bezoeken gedurende een periode van drie maanden onaanvaardbaar is.

2.2.7.1. Verzoekende partij poogt het ongeloofwaardig bevinden van het niet aangeven van de door haar vastgestelde fraude aan haar partij te weerleggen door erop te wijzen dat ook *“andere partijleden aanwezig waren ten tijde van het incident waardoor verzoekster er kon vanuit gaan dat de partij op de hoogte was van de feiten.”* *“Daarenboven had zij haar vriendin ook toevertrouwd dat er fraude werd gepleegd op de verkiezingsdag in de hoop dat zij dit zou aanklaarten,”* aldus verzoekende partij.

2.2.7.2. De Raad stelt vast dat aan voormeld betoog, meer in het bijzonder dat ook andere leden van haar partij bij het incident met V. aanwezig waren waardoor haar partij hiervan in kennis was geen geloof kan worden gehecht. Immers maakt verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal geen gewag van de aanwezigheid van andere leden van haar partij, doch wel van waarnemers van andere partijen en antwoordt zij vervolgens op de expliciete vraag naar de melding naar haar partij toe dit enkel te hebben gezegd aan haar vriendin die met deze informatie niets heeft aangevangen (administratief dossier, stuk 3, p. 11). Dat verzoekende partij in haar hoedanigheid van enige waarnemer voor haar partij in dit kiesbureau deze flagrante fraude niet aan haar partij heeft aangegeven blijft derhalve een ongeloofwaardige vaststelling.

2.2.8. De verklaring van verzoekende partij betreffende de tegenstrijdigheid aangaande het al dan niet hulp vragen aan haar partij, met name dat zij deze hulp voorloog aan haar grootmoeder om deze gerust te stellen, doch deze hulp in werkelijkheid niet aan haar partij heeft gevraagd, kan door de Raad niet worden aangenomen. De Raad ziet niet in hoe bij een voorgehouden uitermate zware bedreiging, die gespreid over maanden dagelijks plaatsgreep, de loutere mededeling ervan aan haar partij voor haar grootmoeder geruststellend kon werken, zeker nu de grootvader van verzoekende partij zelf het initiatief nam wel degelijk de politie te contacteren. Het *post factum* karakter van deze verklaring in hoofde van de zus van verzoekende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.9. Waar verzoekende partij herhaalt dat haar opa stiekem naar de politie is geweest zonder haar hiervan in kennis te stellen, wijst de Raad erop dat het herhalen van deze eveneens *post factum* verklaring van haar zus geen afbreuk doet aan navolgende motivering: *“Het is redelijk te verwachten dat de persoon, met name u, die in het middelpunt van de problemen stond, op de hoogte is van waar en wie de problemen is gaan aanklagen, en omgekeerd dat de personen die klacht indienen u hiervan (desnoods later) op de hoogte brengen.”* De Raad oordeelt het volstrekt ongeloofwaardig dat wanneer finaal voorbereidingen worden getroffen om verzoekende partij en haar zus het land te laten ontvluchten teneinde zich te beroepen op internationale bescherming, die enkel kan worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming, het zonder gunstig gevolg aanklaarten van deze bedreigingen door haar grootvader bij de Armeense politie niet voorafgaandelijk door de betrokkenen zou zijn besproken.

2.2.10.1. Betreffende het niet kunnen voorleggen van enig bewijs van haar waarnemerschap bij de verkiezingen argumenteert verzoekende partij dat dit onmogelijk is gezien zij geen officieel waarnemer was doch enkel informeel.

2.2.10.2. Daargelaten de vraag of een informeel waarnemerschap hoegenaamd tot de mogelijkheden behoort, kon verzoekende partij dit voorgehouden informeel waarnemerschap laten bevestigen door de

partij voor wie zij optrad. Evenwel in weerwil van documenten wijst de Raad erop dat aan stukken bijgebracht ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas slechts bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat in onderhavig geval niet aan de orde is.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij in het verzoekschrift toegeeft wel degelijk in Armenië werk te hebben gehad, zij het officieus, doch zij *“wel moeite heeft om aan officieel werk te geraken”*, kan door de Raad niet worden ingezien hoe het moeite hebben om officieel werk te bekomen een vrees voor vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico inhoud op het lopen van ernstige schade zoals bepaald bij artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont dit evenmin aan.

2.2.12. Voor wat betreft de motivering omtrent de reisweg van verzoekende partij wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de overige door verwerende partij aangehaalde motieven, zoals hoger gesteld, dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas totaal geen geloof kan worden gehecht.

2.2.13. Waar verzoekende partij oppert dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden daar verwerende partij niet heeft onderzocht of er werkelijk verkiezingen zijn geweest, of de aangehaalde partijen actief zijn in Armenië en of er sprake kan zijn van corruptie in Armenië, oordeelt de Raad dat deze elementen niet door verwerende partij dienden te worden geverifieerd vermits deze gegevens geen punt van discussie uitmaken. De bevestiging van het plaatsgrijpen van deze verkiezingen, de aanwezigheid van deze partijen en het voorkomen van corruptie weerleggen niet de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat aan de door verzoekende partij voorgehouden problemen tijdens en volgend op de stembusgang geen geloof kan worden gehecht. *In casu* is derhalve geen sprake van enige schending van de zorgvuldigheidsplicht.

2.2.14. De vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden en onwetendheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen terecht aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.15. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.16. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT